

разгнѣвилъ много и съсѣпалъ са ѿтз маѣки. А Кома́рь-а като си повѣдилъ Лѣвз-а, и като засвирилъ съ трѹмпе́та-та си, и възспѣлъ повѣдѣтелнѹ-тѹ си пѣснь, фрькна́лъ си. Но понѣже са запла́лъ въ мрѣжѹ-тѹ на ѣди́нз па́акъ, и като го́ и́лъ па́акъ-а, тѣй плака́лъ и нарежда́лъ, че на́й съ голѣмы-тѣ звѣрове и животи́ни са борилъ, а ѿтз ѣднò никакко живòтно сирѣчь, ѿтз па́акъ-а, былъ оумира́лъ.

Приказка-та е за О́ниа, ко́нто повѣжда́ватъ голѣмы, и повѣжда́ватъ са ѿтз ма́лки.

Коза́-та и Мага́ре-то. 150.

Єди́нз человекъ храни́лъ Коза́ и Мага́ре. Коза́-та понѣже позакидѣла на Мага́ре-то, че были́ го храни́ли по́вече и по́ добрѣ, дѣмала мѹ, че мло́го были́ го мѹчи́ли, зашòто на времена́ кара́ли го да върти́ ка́мыкъ-а во-дени́чный, а на времена́ товари́ли го безмѣрно: зато́ва совѣтѹвала мѹ да са́ престòри като́ замáлно, и да па́дне въ нѣкой тра́пъ, и тако́ да намѣри оу̀покоѣнїе. Мага́ре-то повѣрвало дѣмы-тѣ и, падна́ло и строши́ло са. А Госпо́дарь-мѹ призва́лъ Лѣка́рь-а, и моли́лъ го да мѹ помòгне нѣщо. А тѣй дѣмáлъ, че треба́ло да Ѹбикара́тъ пе-рѣнѣкъ ѿтз Коза́, и да ва́жтъ вода́-тѹ въ оу̀ста́-тѹ и́мъ, и тако́ да намѣри здра́вїето си. Зака́ли то́гава Коза́-тѹ, и ца́лили Мага́ре-то.

Кòнто лѣка́вство ка́мъ дрѣгигò оу̀хищра́ва, ста́ва ача́лникъ на своѣто си зло́.

Приказка-та на Мра́вїе-то и Щѣр- цы́-тѣ, ко́нто подка́на мла́дытѣ на трѣдъ. 151.

Бы́ла совершѣнна жàтва, и Скака́лцы-тѣ Щѣрцы́-тѣ пѣ́а-ли по ливáды-тѣ ко́лкото си были́ мо́гли, а Мра́-